

Αρχαίες πέτρες και αρχαίες σκουριές, καταπονημένα μεταλλεία με τις σκοτεινές τους στοές, απόκοσμες λεπτομέρειες από βιομηχανικά κτίρια και μηχανήματα - όλα αυτά στο φόντο ενός πανάρχαιου αττικού τοπίου, στα ανεξάντλητα χώματα του Λαυρίου, ιδού ο κρυμμένος κόσμος που ο Γιάννης Ιακωβίδης ανακάλυψε στο βάθος του χρόνου και που ανάγλυφα αποτύπωσε με το οξυδερκές φωτογραφικό του βλέμμα.

Οι δραματικής έντασης φωτογραφίες του Γιάννη Ιακωβίδη, κάποτε αισθαντικά μελαγχολικές, κάποτε απρόσμενα συνταρακτικές, αψευδείς μάρτυρες της ψυχής ενός κόσμου που χάθηκε ανεπιστρεπτί, ενός κόσμου που γεννήθηκε, ανδρώθηκε και επιβίωσε μέσα στη σκόνη της πέτρας, του μετάλλου και της σκουριάς, προσκαλούν τον παρατηρητή να αναστοχαστεί τον χαμένο (ή, και) τον ξανακερδισμένο χρόνο.

Κι όπως ο θεατής συγκρίνει αυτές τις καθαρά εικαστικές εικόνες με τα φωτογραφικά ντοκουμέντα της πρώτης βιομηχανικής εποχής ή τις ενδείξεις από τα αρχαία ίχνη, αισθάνεται να τον αγκαλιάζει το ειδικό βάρος αυτού του χρόνου. Η πατίνα των φθαρμένων χρωμάτων, οι ασαφείς φιγούρες και τα απρόσμενα ίχνη στους τοίχους, στις μηχανές, στις εγκαταστάσεις, ό,τι σχεδόν με ευλάβεια και πάθος κατέγραψε ο Ιακωβίδης, συγκροτούν έναν μαγικό πίνακα. Μαγικό επειδή οι φαινομενικά νεκρές του φύσεις στην ουσία αποκαλύπτουν τα ανθρώπινα αποτυπώματα μιας άλλης εποχής: αγέλαστα παιδιά, σκληραγωγημένοι άντρες, αιδήμονες κοπέλες και βασανισμένες γυναίκες αδιόρατα στοιχειώνουν αυτόν τον τόπο. Κάτω από την μαγεία των εικόνων του φωτογράφου ο παρατηρητής αποκρυπτογραφεί ένα κριτικό βλέμμα στη μακρά ιστορία του βιομηχανικού Λαυρίου.

Την επιστημονική έρευνα, που πλαισιώνει τον τόμο αποδίδοντας το βάθος και την ιστορία του τόπου της φωτογράφισης, υπογράφει ο ιστορικός Γιώργος Ν. Δερμάτης.